

ارزیابی تاثیر مکمل سازی سطوح مختلف سیر و پیاز تازه در دوره آغازین پرورش بر عملکرد و متابولیت‌های خونی جوجه‌های گوشتی

فرهاد اکبر نژاد نشلی^{*} ، رامین نجفی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم دامی دانشگاه ارومیه، ^۲استادیار گروه علوم دامی دانشگاه ارومیه

farhadakbarnezhad@yahoo.com

چکیده

با هدف مطالعه اثرات سطوح مختلف سیر (صفر، ۰/۵ و ۱ درصد) و پیاز (صفر، ۱ و ۲ درصد) تازه بر عملکرد و متابولیت‌های خونی جوجه‌های گوشتی، تعداد ۴۳۲ قطعه جوجه یک روزه نر راس ۳۰۸ به ۹ گروه با ۴ تکرار و ۱۲ قطعه پرنده در هر تکرار تقسیم گردید. آزمایش در قالب طرح فاکتوریل ۳×۳ به طور کامل‌تصادفی مورد بررسی قرار گرفت. همه پرندگان جیره آغازین (از ۰ تا ۲۱ روزگی) مشابه ولی دارای سطوح متفاوت سیر و پیاز را دریافت کردند. نتایج حاصله از آزمایش اخیر نشان داد که استفاده از سطوح مختلف سیر و پیاز تازه در جیره تاثیر معنی‌داری بر افزایش وزن، مصرف خوراک و ضربیت تبدیل در دوره آغازین نداشت ($P > 0.05$). همچنین سطح بالای سیر و پیاز تازه به طور معنی‌داری باعث افزایش HDL خون شد ($P < 0.05$). درحالی که بر روی سایر فرانسنجه‌های خونی از قبیل (کلسترول، تری‌گلیسرید، LDL، VLDL) تاثیر معنی‌داری نداشت ($P > 0.05$). به طور کلی هرچند که استفاده از سطوح مختلف سیر و پیاز بر فرانسنجه‌های عملکردی در دوره آغازین تاثیر معنی‌داری نداشت ولی اثر متقابل سیر و پیاز تازه به طور معنی‌داری منجر به بهبود HDL خون در دوره آغازین شد.

وازگان کلیدی: جوجه‌های گوشتی - سیر - پیاز - عملکرد - متابولیت‌های خونی

مقدمه

امروزه در صنعت مرغداری دو فاکتور بهبود سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی و کیفیت گوشت تولیدی آنها از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار هستند. در مبانی تغذیه نوین، مهمترین عامل برای رسیدن به حداقل توان تولیدی در حیوانات تک‌معده‌ای، مدیریت دستگاه گوارش از نظر رشد زمان‌بندی شده و همچنین تعدیل جمعیت میکروبی آن می‌باشد و در این راستا، برخی از افزودنی‌های خوراکی به صنعت تغذیه طیور معرفی شده است. از جمله این ترکیبات می‌توان به پری‌بیوتیک‌ها، پروبیوتیک‌ها و برخی گیاهان داروئی مثل سیر و پیاز در جیره طیور، برای بهبود عملکرد و برخی فرانسنجه‌های خونی استفاده کرد (۱۰). در میان گیاهان داروئی سیر یکی از قدیمی‌ترین گیاهان شناخته شده است که خاصیت ضد باکتریایی آن در سال ۱۸۵۸ توسط پاستور گزارش شد. همچنین اثرات سیر بر سیستم خونی، دستگاه تنفس (۵) گوارش و کلیه‌ها و اثرات ضدالتهابی آنتی‌اکسیدانی و مهار کننده رشد سلول‌های سلطانی گزارش شده است (۱). امروزه سیر بر متابولیت‌های خون و خواص آنتی‌بیوتیکی و ضدقارچی آن مورد توجه پرورش دهنگان صنعت طیور قرار گرفته است. بیشتر خواص ضدمیکروبی سیر مربوط به آلیسین است. که توسط آنزیم فسفو پیرودوکسال آلیناز تولید می‌گردد. اجنوی ترکیب دیگری است که اثرات ضدقارچی مثل قارچ‌های آسپرژیلوس نایجر و کاندیدا آلبیکنتر را دارد (۱۴). یکی دیگر از گیاهانی که در بهبود عملکرد و سیستم ایمنی بدن طیور موثر است پیاز است. پیاز با نام علمی آلیوم سپا، از تیره سوسنیان که با سیر هم خانواده است. پیاز دارای ترکیبات مختلف از جمله پروستاگلاندین‌ها، پکتین، آدنوزین، کوئرسيتین و ویتامین‌های گروه E,C,B و آسید آمینه‌های ضروری است (۸,۲). از مهم‌ترین و فراوان‌ترین ترکیب موجود در پیاز، ترکیبات پلی‌فنولی هستند که دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی می‌باشند (۹). پیاز نقش مهمی در کاهش کلسترول خون، بهبود آنتی‌اکسیدان خون، ضد سرطان، ضد میکروب، ضد هپاتیت و خشی‌سازی فلزات سنگین و سمی ایفا می‌کند (۸). همچنین فلاونوئید‌های موجود در پیاز از قبیل،